

Szivárvány

VERS, MESE, JÁTÉK KICSIKNEK • 2017. NOVEMBER

11.

SZABÓ MAGDA

Ki hol lakik?

Részlet

Hát a kis sün hol lakik? Falevél alatt.
Be sötét a lakása, sosem éri nap.
Hogyha álmos, lefekszik, van jó moha-ágya,
álmos kis feje alatt falevél a párna.

Hol a bagoly lakása?

Egy vén tölgyfa odvába'.

Ott lakik a homályba',

nincsen neki lámpája.

Akkor indul vadászni, ha eljő az éjjel,
nézi-nézi az erdőt óriás szemével.

CSUKÁS ISTVÁN

Sün mese

Tüskeshátú sün barátom,
Merre jártál, mondd, a nyáron?
Itt az ősz, a lomb lehullt már,
Most látlak, hogy előbújtál.
Körmöd kopog, eliramlasz.
Vigyázz, itt a tél, te mamlasz!
De a sün nem jön zavarba,
Belebújik az avarba.

CSEH KATALIN

Sүнэк

Sүн Samu és Sүн Sára
együtt mennek vásárba,
piros almát vesznek, sokat,
megrakják a kosarukat.
Hazefele tartanak,
bokor alá szaladnak.
Várja őket három gyerek:
Endre, Emese és Elek.
Vacsoráznak csendben, szépen,
holdlámpás gyúl fönn az égen.
Elalusznak rendre-rendre,
álom-lufit eregetve...

BALÁZS IMRE JÓZSEF

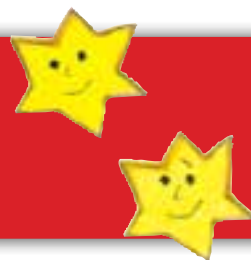
Esti sүн

Sүн lép, sүн szuszog,
Sötétben bagoly huhog.
Sүн jön, sүн motoz,
Lehull egy fenyőtoboz.

Sүн jár, sүн gurul,
Bokor rezdül, tüske szúr.
Sүн vár, sүн pihen,
Nem látja most senki sem.

BAJOR ANDOR

Mit álmodik a sündisznó?

November elején, amikor komolyra fordul az idő, és a fagy megcsípi a füveket, a sündisznó aludni tér. Előbb megveti az ágát, meghemperedik a sárga levelekben, és becipeli magának a puha dunyhát egy szúros, tövises bokor tövébe. Neki ugyanis a tövisbokor a kedvenc növénye. Itt aztán moccanog, pislog, végül összegömbölyödik, és álmodni kezd.

Azt álmodja, hogy kint sétál a nyári ég alatt, tuskés bokrok lugasában, cserepes kaktuszok között.

A sündisznó álmában nincsenek se kutyák, se rókák, ezért egyenes tartással, nyugodtan sétafikál a barátságos világban.

A tuskés bokrokon szemrevaló, szép bogáncsok nőnek. Ugyanis a sünmalacok bogáncssal kedveskednek az idősebbeknek születésnapjukon vagy névnapjukon.

Álmában szelíd nyári estén sétál a sündisznó, és összetalálkozik a mérges viperával. A vipera dül-fül mérgében, rá is sziszeg a sündisznóra:

– Térj ki az utamból, vagy vége az életednek!

De a sündisznó bátran feleli:

– Nem térek ki, nem félek ám tőled!

Azzal verekedni kezdenek, és a kígyó alulmarad. Álmában ugyanis a sündisznó nagyon bátor, még a rókát is megropogtatná, ha élne egyáltalán róka a sündisznó álmában.

A csata után diadalmasan eltipeg az égig érő szilvafa alá, melyről percenként leesik egy-egy érett szilva, és

a sündisznók odajárnak lakmározni meg táncolni.

Két lábra állnak, összefogóznak, de vigyáznak, hogy meg ne döfjék egymást a tüskéikkel, aztán nekikezdenek forogni. Ropják a táncot, s ha elfáradnak, kínálgatni kezdik egymást: parancsolj, édes bátyám, egy kis szilvát vegyen, komámasszony.

Így trécselnek, udvariaskodnak egymással, míg meg nem legyinti orrukat a hűvös esti szellő. Akkor véget vetnek a lakomának, és danolászva nekiindulnak a sötétségnek. Bátran és boldogan.

Mert a sündisznó úgy álmodja, hogy semmitől sem kell ijedelmében összegömbölyödni.

KISS LEHEL

A sünöknek már jó lehet

Pernyél a köd szüntelen,
s kiteregeti a titkot,
hogy a kertünk már szüntelen,
csak nyomuk látszik még itt-ott.

Nincs levél az ágakon,
szilva, dió, se alma,
mégse nagy a bánatom –
bújjon az is avarba!

A sünöknek már jó lehet:
nem prűszkölnek a ködnek,
melegnek álmodják a telet,
s felhők közt sündörögnek.

Találd ki

Melyik disznó nem volt
soha malac?

*

Olyan, mint a túpárna,
görögdinnye, tövises,
gondolkozz csak, ne siess!

NAGYÁLMOS ILDIKÓ

Fura féreg

Fura féreg a félelem,
ki-be sétál a szívemen,
takaróm alatt bujdokol,
míg onnan ki nem engedem,
velem együtt reszket, fél,
bátorítást tőlem remél,
szabad szemmel nem látható,
még nyakon sem ragadható,
mégis érzed, hogy ott lehet,
hol a végtelen képzelet –
rajtad múlik, hogy tűröd-e,
vagy örökre elengeded.

TÓTH ÁGNES

Szekrénymanó

Szekrényajtón éjjel, a furníron át
gonosz manó figyel, feni a fogát.
Orra, mint uborka, szakála veres,
kérdeném, ha tudnám, hogy itt mit keres.
Kérdeném, de félek, csak úgy remegek.
Hínárszerű karja felém tekereg.
Tátja odvas száját, be is kapna tán,
ha nem toppanna be drága jó anyám.
Megsimogat, s kérdi igen kedvesen:
– Mért kiabálsz éjjel, kicsi gyermekem?
Meggyújtja a villanyt, most mit mondjak én?
Csak a festék kopik a furnír közepén.

LÁSZLÓ NOÉMI

Tumultus

Ha nem ég villany,
túl sokan
tolonganak az ágy körül.

Felkapcsolom, és
a szobám
szempillantásra kiürül.

Az ablakon át
távozik
minden, aminek lába nincs.

A lábas lények
keze közt
fényesre vásik a kilincs.

Erről nyilván csak
én tudok,
a felnőttek sötétvakok.

Biztosan ezért
hiszik azt,
hogy ott laknak az angyalok.

SZŐCS MARGIT

Fény Elek

Puha léptekkel közeledett a nagy maszk-mester, az éjszaka. Amerre járt, száz kézzel osztogatta félelmetes, sötét álarcait. Csak a holdnak nem maradt már egy sem: irigykedve sárgállott az ég közepén.

Boldizsár álmatlanul feküdt ágyában. A beszüremkedő holdfényben nem ismert szobájára. Barátságos otthona éjszakára rémek tanyájává változott. A sarokban álló kis-szék olyan volt, mint egy öklelésre kész,

kerge bakkecske. A csillár a mennyezetről éppen leereszkedni készülő, hétfejű sárkánynak látszott. A fogasról lógó ruhákból karmokat meresztő, fogakat viczorító fenevadak kémleltek ki.

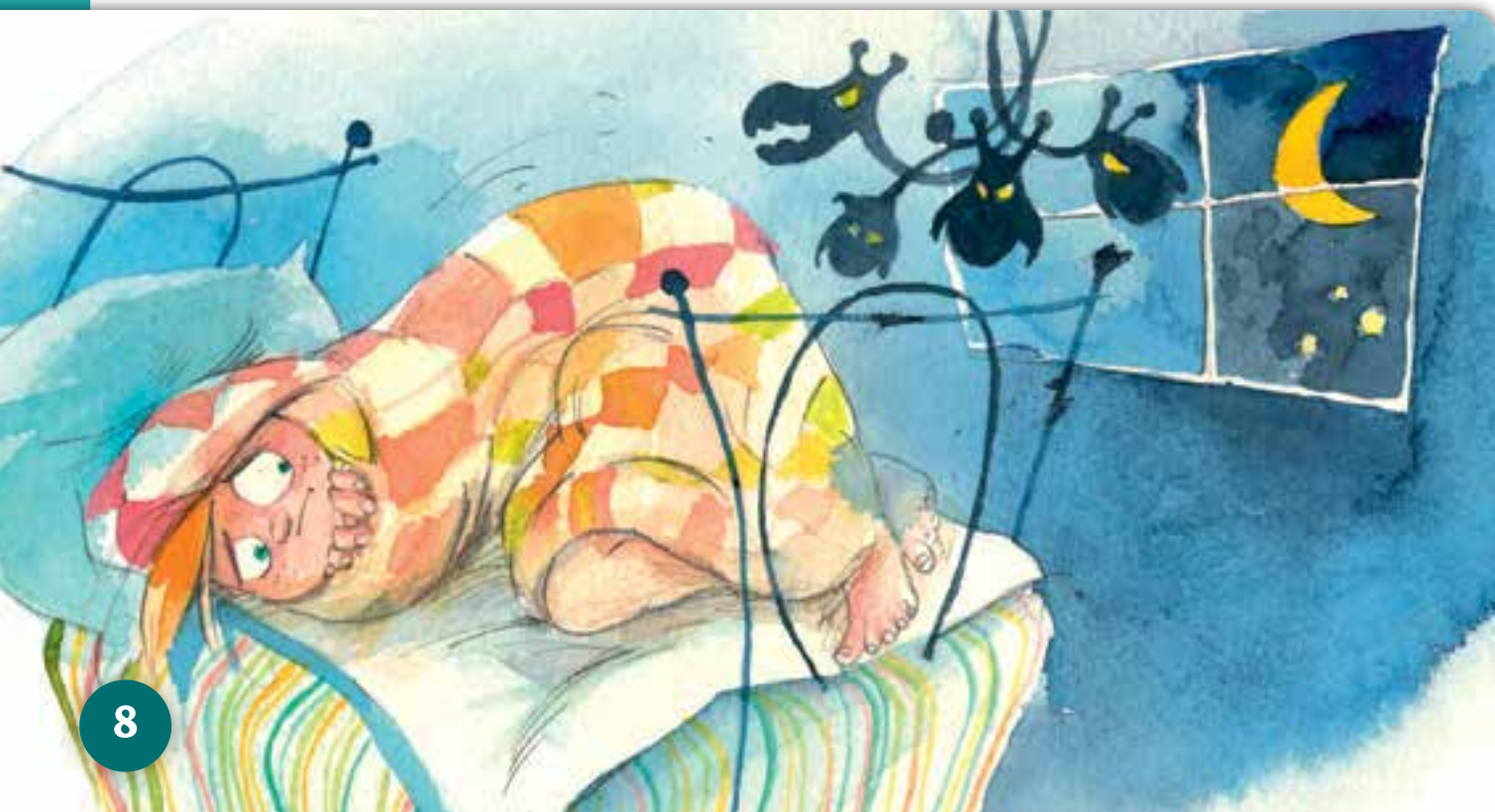
Boldizsárt markába kaparintotta a félelem. Hiába dugta fejét a paplan alá, képzelete folyton felidézte a szörnyűségeket. Sírva fakadt.

– Anya, gyere ide, mert félek! – kiáltotta.

De Anya nem hallotta meg, mert a fürdőszobában volt. Helyette kedves gyerekhang válaszolt:

– Úgyan mitől?

Boldizsár meglepődött. Vajon ki lapulhat a szobájában? Alig bírta válaszolni:

– Hát a beköltözött szörnyedményekről. Te nem látod őket? Vagy te is közéjük tartozol?

– Micsoda badarságokat beszélsz! Ne hagyd magad becsapni. Ha ismernéd a sötétség álarcait, mindjárt megnyugodnál – szolt az idegen.

– Te talán ismered? Jaj, rám ugrik a sárkány! – sikította Boldi, és bedugta fejét a takaró alá.

– Én mindenben átlátok, még rajtad is. Nincs itt semmiféle leleszkedő sárkány.

– Hogyhogy nincs? Nézd, ott a mennyezeten – nyöszörögte Boldizsár.

– Fogadjunk, hogy az csak a csillár – ajánlotta a hang.

– Fogadjunk. S ha megnyered a fogadást, neked adom a reggeli kakaóm. De ha elveszíted, te mit adsz nekem? – kérdezte Boldi.

– Hát mondjuk, egy csillagot.

– Áll az alku.

Ebben a pillanatban egy parányi, fénylő fiú jelent meg Boldizsár előtt. Akkor volt csupán, mint egy zseblámpa izzója.

– Na nézzük csak a sárkányod – mondta, s azzal már a mennyezeten is termett.

A félelmetes sárkány egyből csillárrá változott az apró fiú fényében.

– Tényleg csillár, tied a kakaóm – ismerte el Boldizsár megkönnyebülve.

– Na és hol van a többi rémség? – kérdezte tettere készen a fényfiú.

Boldizsár a fogason lógó fenevadakra, aztán a kerge bakkecskére mutatott.

– Hát akkor leplezzük le ezeket is – mondta elszántan a vendég, és sorra világította meg a rémtanyákat. A fenevadakról azonnal kiderült, hogy felakasztott ruhák, a kerge bakkecskéről, hogy kicsiszék.

Boldizsár megnyugodott. Most már maga is átlátott a sötétség álarcain.

– Ki vagy te? – kérdezte a jövevénytől.

– Fény Elek a nevem. A sötétség nyomában járok. A hivatásom az, hogy rávilágítsak a dolgok valódi arcára.

– Most aludjunk, mert elálmosodtam. Te is fekjüdj mellém – ajánlotta Boldizsár.

– Mennem kell, mert az éjszaka a munkahelyem. De reggel eljövök a kakaómért.

Azzal megragadott egy holdsugarat, s mint egy kötélmászó, felkúszott rajta a csillagok irányába.

BERTÓTI JOHANNA

Szoba- szörnyek

A szekrénynek legmélyén
él egy cukorkaforma,
töporódott, fehér lény,
Naftalin, az otromba.

Sötét zugokat keres,
a ruhák közt elvegyül,
s mert szaga rettenetes,
még a moly is menekül.

*

A mihaszna Pormacska
napról-napra növeget.
Irtózatos a mancsa,
hullatja a szöszöket.
Nehogy az ágy alá nyúlj,
nem lesz abban köszönet...
Jáj, pfuj!

*

Észrevettem a szobában valamit...
A sarokban, az ajtó mögött lapít.
Egy fémcsőre rátapadt.
Neve Rozsda,
hű, de ronda,
borzongatja hátamat.

Naftalin? Pormacska? Rozsda?

Ezeztől te biztosan nem félsz,
de talán van, ami félelemmel tölt el.

Mesélj róla, rajzold le, beszéld meg anyuval, apuval,
és végül rájössz, hogy egy cseppet sem félelmetes,
amitől rettegtél.

Ki mitől fél?
Kösd össze
a rajzokat.

Rajzold ide, amitől félsz.
Lehet, hogy közben
elpárolog a félelmed is.

BÁLINT SZILÁRD

Kapcsoló

Egyet lépek,
Kettőt félek:
Sötét van a házban.

Kettőt lépek,
Hármat félek:
Nem látom a lábam.

Hármat lépek,
Négyet félek:
Hová lett a kezem?

Négyet lépek,
Ötöt félek:
Bevertem a fejem.

Ötöt lépek,
Hatot félek:
Égnek áll a hajam.

Hatot lépek,
Hetet félek:
Visszhangzik a szavam.

Hetet lépek,
Nyolcat félek:
Csak tudnám, hogy hol van.

Nyolcat lépek,
Már nem félek:
Végre felkapcsoltam.

BALEY ENDRE

Csitkenye

Ejnye-
bejnye csitke-
nye! Itt van a kend
ideje? Megcsípett már
rég a dér, bogyód vörös,
mint a vér. Őszmúlató
csitkenye, édes madár-
berkenye, így tegye,
úgy tegye! Megsült
már a geszte-
nye?

Mi lehet a csitkenye?

Erdélyben ez a neve nem ismert, de ha azt mondom, csipkebogyó, mindjárt tudjátok, miről van szó. Nevezik még hecserlinek, hecsedlinek, hecserlecsipkének, hecse(m)pecsnek, bicskének is. Akárhogy is hívjuk, a vadrózsa piros termése mintha nevetne a havas tájban:

– Gyertek, madárkák, emberek, lakmározzatok!

Szép, és ráadásul aranyat ér minden szeme. Az énekesmadarakat az éhezéstől, minket pedig a betegségektől ment meg. Mint egy kis vitaminbomba, szembeszáll a hűléssel.

Teának, savanykás lekvárnak, szörpnek egyaránt finom. Te melyiket szereted legjobban?

A csipkebogyóból,
a gesztenyéből és
a többi őszi termésből
játékokat, díszeket
is készíthettek.

**Találd ki, melyik termést
hogy hívják, és melyik
levél tartozik hozzá.**

BENCZE ILDIKÓ

Libavers

Tudod, milyen a liba?
Azt mondják róla, buta.
Sziszeg, mintha kígyó volna,
csoszog, mintha öreg volna,
lúdneyakával ágaskodik,
gúnár-göggel szájkodik.
Én a libát szeretem,
Márton-napján megeszem!

S tudod, milyen a liba?
Bizony, cseppet sem buta!
Tolla mintha ezüst volna,
csőre mintha arany volna,
út porától sosem sáros,
fönn az égen méltóságos.
Én a libát szeretem,
Márton-napján nem eszem!

Régen Márton napján libát ettek, mert a hagyomány szerint: *aki Márton-napon libát nem eszik, egész évben éhezik.*

Időt is jósoltak ezen a napon:

*Ha Márton napján a lúd jégen áll,
Karácsonykor sárban botorkál.*

Azaz, ha Márton napján fagy van, enyhe Karácsonyra lehet számítani, és fordítva.

Reméljük, hogy ezen a Márton-napon sárban totyog a lúd, hogy Karácsonykor hó szikrázzon minden ágon.

Tudtad, hogy a lúd sokszor
fél lábon állva pihen?
Te meddig bírod ki „lúdíllásban”?

Lássuk, ki tudja
ügyesebben utánozni
az állatok járását!

Osonjatok nesztelenül,
mint a macska.

Álljatok fél lábon,
mint a lúd.

Kacsázzatok kifordított
lábfejjel.

Ugráljatok páros lábbal,
mint a verebek.

Lépkedjeteck peckesen,
feltartott fejjel, akár a kakas.

A békaugrás kicsit nehezebb: négykézláb
ugrálva kell haladnotok.

Hintázzatok ágra vagy
rúdra kapaszkodva,
mint a majom.

Adventi naptár

Az ajándékba küldött kartonról vágd ki a zöld négyzetet, és átlósan hajtsd ketté. Vágd ki a barna törzset, és ragaszd a hajtásvonal alsó részére a fehér oldalon. Advent minden napján vágj be egy csíkot (csak amíg a vonal tart!), a végét illeszd és ragaszd a fehér oldalon az átlóra, de ne tórd össze, hogy a fenyőcske ágai ne lapuljanak le, hanem szép kerekdedek maradjanak. Ragasztott, színes rajzocskákkal ki is díszítheted a fenyőt.

Amint rövidülnek az ágak, úgy nő az izgalmad. Karácsony estéjén ragaszd a csillagot a fenyő csúcsára.

Boldog ünnepet!

Adventi naptárad abban segít, hogy számold a napokat, vajon hányat kell még aludnunk Karácsonyig. De számolni nemcsak advent idején érdekes és hasznos mulatság. Végezd el a rajzos összeadásokat, kivonásokat, és az eredményt számmal írd, vagy pöttyökkel jelöld.

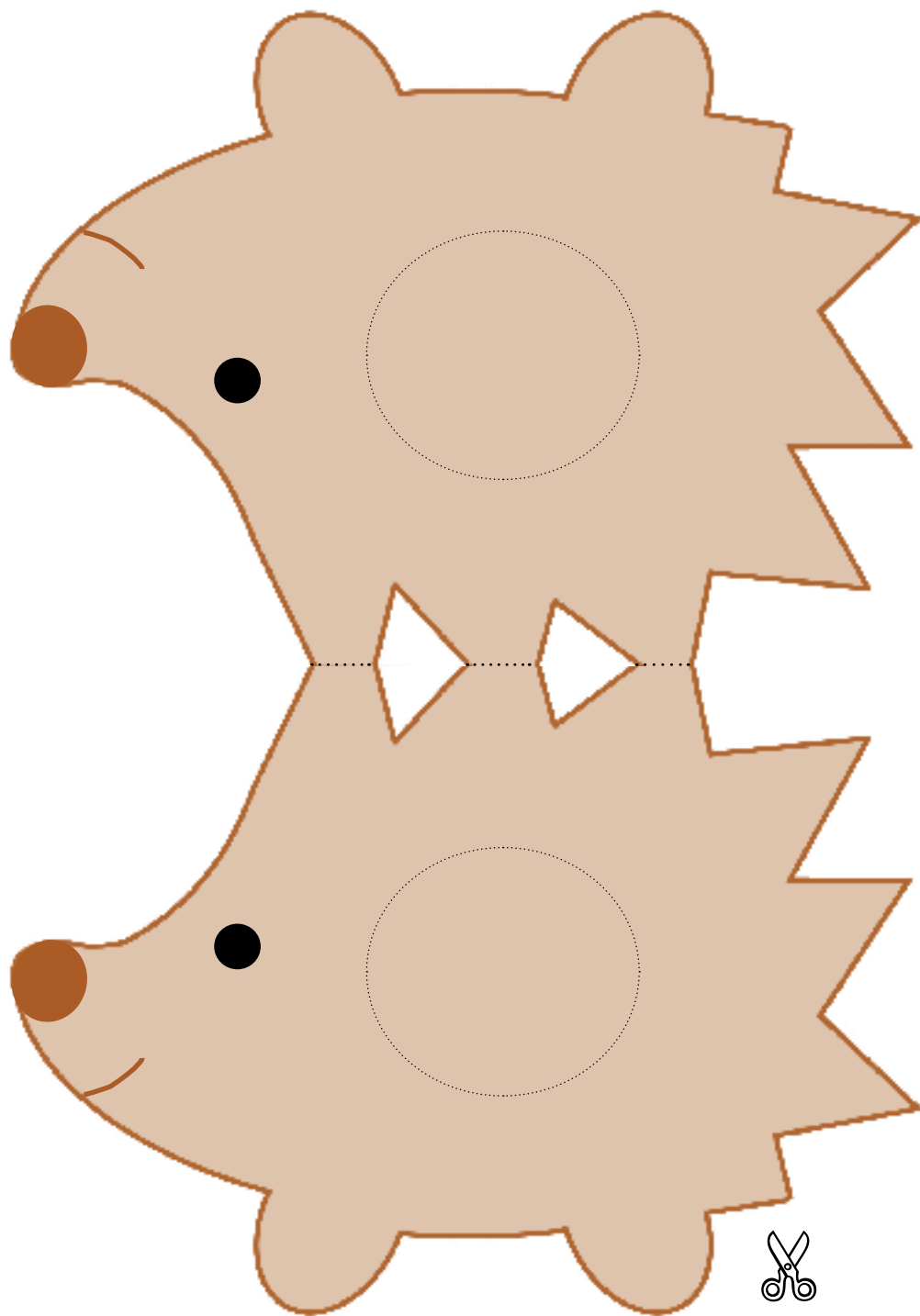
 $+$ $=$

 $-$ $=$

 $+$ $=$

 $-$ $=$

Süni- kopogtató

Vágd ki a sünit, hajtsd kettőbe, és ragaszd össze. A közepére ragassz egy-egy fél dióhéjat, orra, szeme helyére két-két kávé-, illetve borsszemet. Függeszd fonállal az ajtóra.

- Kopp-kopp, itt az ősz!
- kopogja majd minden ajtónyitáskor.

DÖME ZSUZSA

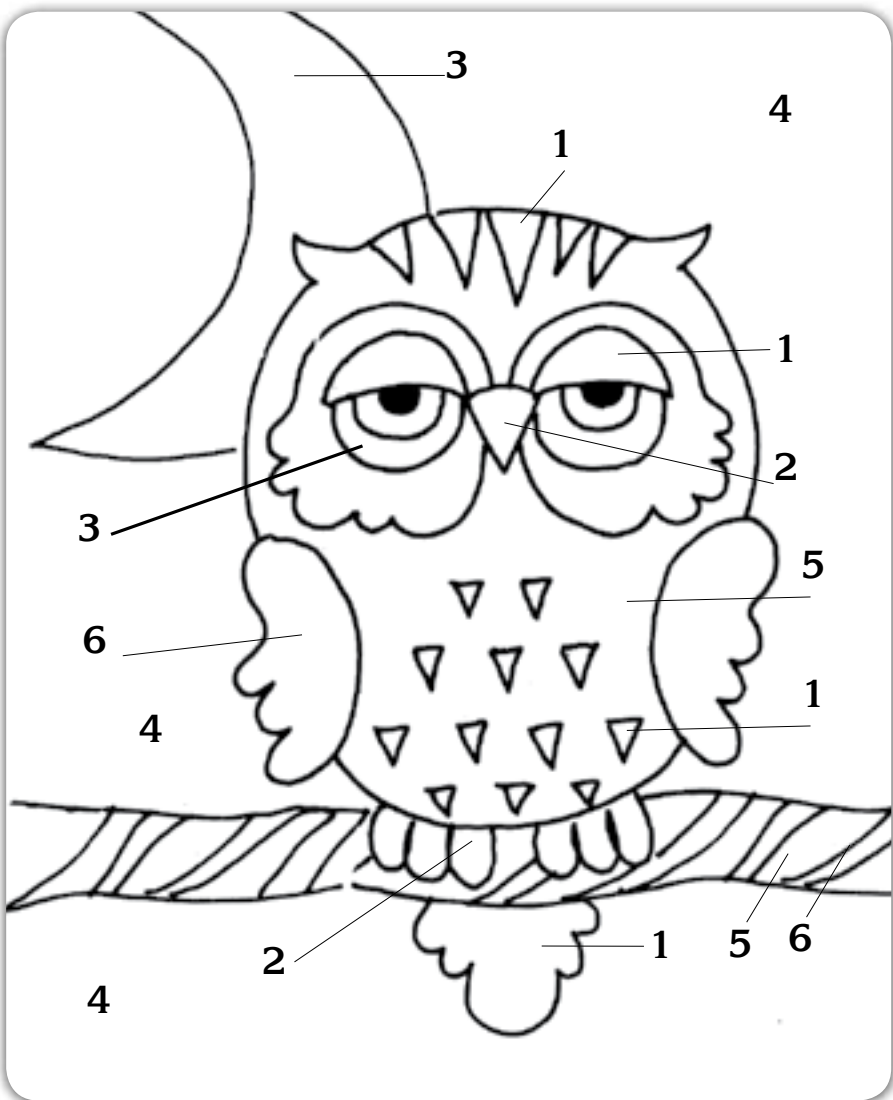
Őszi színek

Színek őszi kavalkádján
bordó vitte el a pálmát,
örömeiben táncra perdült.
Irigységtől zöld megszürkült,

sárgává vált a mélybarna,
fénytelen lett a sok tarka,
elsápadtak falevelek,
sustorogtak suta szelek.

Avarban járt erdőt egy őz,
alattomban megjött az ősz,
elszürkült már fönn az ég is.
Elhallgatok lassan én is.

Színezd ki a gyümölcsöket, aztán a baglyot olyan színűre, mint a gyümölcsök.

1

2

3

4

5

6

Uhu, az igazságos bagoly

Egyszer régen, nagyon régen, kerek erdő közepében élt két jóbarát: Sün Sámuel és Mókus Misi. Egész nap együtt csintalankodtak. Csodálták is az erdő lakói kettejük barátságát, hiszen egyikük lassú, nyugodt természetű volt, a másik gyors és bohókás, mégis mindenben egyetértettek, mindig vidámak voltak.

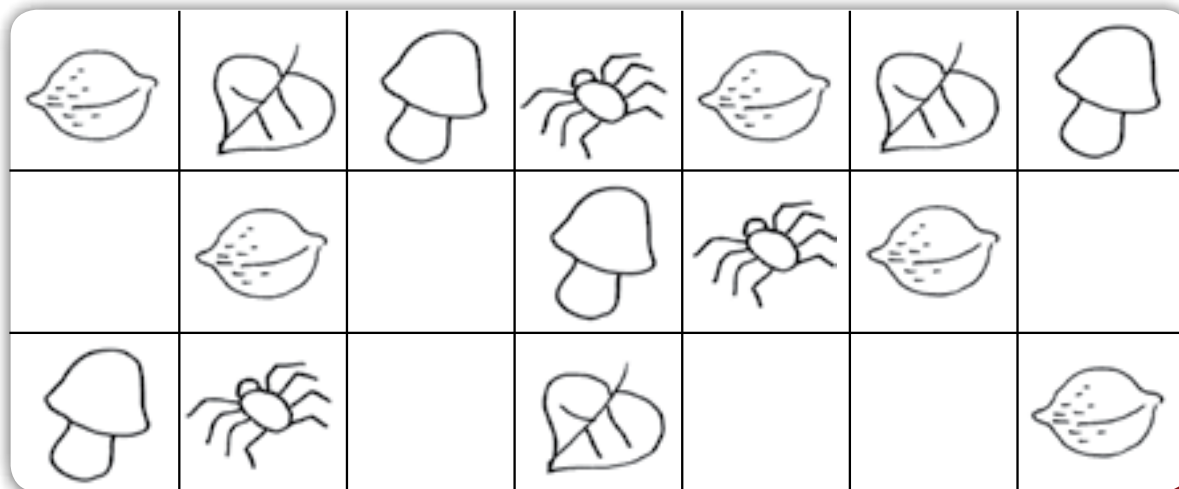
Amikor megérkezett Őszanyóka, a két jóbarát gyűjtögetni kezdett mindenféle elemózsiát: gesztenyét, diót, makkot, tobozt, gombát, és odahordták a tölgyfa alá, ahol a mókus odúja és a süni avarmenedéke volt. Igen ám, de a kincseket szét kellett osztani. Felkeresték az erdő legbölcsebb állatát, Uhut, a baglyot. Minden évben ő osztotta szét Samu és Misi téli eledelét.

Most is elröppent a tölgyfára, szemügyre vette a kincseket, és igazságosan el is osztott mindent. A két jóbarát megtöltötte raktárát, megköszönték Uhu papa segítségét, és nyugovóra tértek.

Bódi Dóra rajza

Bódi Tünde Andrea óvónő, Méhecske Óvoda, Kolozsvár

Törd a fejed,
és rajzold!
Figyeld meg,
milyen szabály
szerint követik
egymást
a rajzocskák,
és egészítsd
ki az üres
négyzeteket.

Macskafalvi mese

Hol volt, hol nem volt, Egérfalván innen, Kutyaalván túl, volt egy falu: Macskafalva. Ott élt hatszázhatvanhat féle különböző macska, köztük Pékmacska, Csacskamacska meg Muzsikus macska.

Egyszerűen és vidáman éltek: délelőtt dolgoztak, délután az ablakban könyököltek, vagy a háztetőn nyújtózkodtak.

Egyik délután, amikor a hatszázhatvanhat féle különböző macska már mind az ablakban könyökölt, Muzsikus macska kiült a háza elé, és muzsikálni kezdett. A muzsikaszóra felszáradt a pocsolya, cukrosra érett a szamóca, kétakkorára dagadt Pékmacska keltész-tája, kifényesedett Öregmacska ablaka, a lepkebábok hátán megpattant a burok, és száz egyforma pillangó szökkent táncolva a magasba. Csacskamacska dorombolva pislogott Muzsikus macskára.

Boldogan szállt a muzsika, boldogan hallgatta a hatszázhatvanhat féle különböző macska, boldogan táncolt a száz egyforma pillangó.

Ekkor sirr-surr, dirr-durr, nagy robajlás, óriási forgószél támadt, s a falu felett megjelent egy cifra égi jármű. Sebesen ereszkedni kezdett Muzsikus macska udvarába.

Rémülten csapta be az ablakot a hatszázhatvanhat féle különböző macska. Csak a függöny mögül pislogtak ijedt szemmel.

Muzsikus macska megpróbált tovább muzsikálni, de a hirtelen léghuzat felröpítette a háza tetejére. Óvatosan meglapult a kémény mögött.

A cifra égi jármű megállt. Burka, mint a narancs héja, szétnyílt. Odabent, tüzes színek, villódzó fények közepén egy tarka ruhás, ideges idegen táncikált. Szájában egyszerre két cigaretta füstölt.

Az idegen körbesandított, és elégedetten látta, hogy a zárt ajtók-ablakok mögül hatszázhatvanhat féle különböző macska lesi minden mozdulatát.

Szájába tömött egy harmadik cigarettát, és a járműve kapcsolótáblájához lépett. Kapcsolt jobbra, kapcsolt balra, mire a hangszórók izgatott, gyors zenét kezdtek üvölni.

Muzsikus macska mérgesen befogta a fülét. A száz egyforma pillangó mozdulatlanul lapult a ház aljában.

A cifra égi jármű hirtelen pörögni-forogni kezdett. Automatáiból színes italok folytak alma-, körte-, szőlő- és banánformájú poharakba.

Az idegen felemelte a poharakat.

– Ide hozzám! Ingyen kóstoló! – harsogták járműve hangszórói. A macskafalvi ajtók-ablakok azonban zárva maradtak.

Csak Csacskamacska zsalugátere nyikorult meg. Az idegen mohó pillantással leste a nyíló ablakot.

– Ingyen kóstoló? – kérdezte Csacska-macska vágyakozva.

– Ingyen, ingyen! Hármát fizet, egyet kap!

Csacska-macska már éppen odaadta volna minden pénzét az idegennek, mikor Muzsikus macska dúdolni kezdett a bajsza alatt:

– Hármát fizet, egyet kap, tejszín helyett szappanhab!

Csacska-macska erre visszahúzódott a házába.

Az idegen dühösen fenéig itta a poharakat, aztán újból körülnézett. Nézett jobbra, nézett balra, nézett lefelé, nézett a magasba... És akkor észrevette a kémény mögött kuporgó Muzsikus macskát. Ugrott egyet, mintha megcsípte volna valami.

– Azonnal gyere le onnan! – rikácsolta, és dobbantott a lábával.

Muzsikus macska elhatározta, hogy módszerre tanítja a betolakodót.

– Nem mehetek! – tette magát, mintha nagyon is menne, csak nem lehet. – Még nem keltek ki a tojások!

– Miféle tojások?! – toporzékolt az idegen. – Gyere le azonnal! Nem vagy te madár!

– Hát nem tudod? – játszotta az ártatlant Muzsikus macska. – Mifelénk a macskák költik ki a madarakat! Ha nem hiszed, győződj meg róla magad! Gyere fel!

Az idegen, mint a hörcsög, ugrott a háznak, és mászni kezdett felfelé. Kapkodó

keze-lába minduntalan megcsúszott, de nagy nehezen mégis felért.

– Hol itt a fészek?! – üvöltötte, ahogy körülnézett a csupasz háztetőn. – Engem akarsz lóvá tenni, te nyavoga nyávogó?! Méghogy tojás! Méghogy madár! – és nekiugrott Muzsikus macskának.

Az villámgyorsan leugrott a háztetőről, egyenesen a száz egyforma pillangó közepébe. A legnagyobb pillangó felkapta, és szélesebben elröpült vele a falun túli erdő irányába.

Az ideges idegen nagyot harapott mérgében a három füstölgő cigarettából, aztán beugrott a cifra égi járműbe, és dirregve-durrogva üldözőbe vette a menekülőket.

A legnagyobb pillangó körbepötykölte a falut, majd egy óvatlan pillanatban visszapötytyantotta a háza mellé Muzsikus macskát.

A száz egyforma pillangó suhogva fölrebent az égre. Az idegen megzavarodva röpködött közöttük. A pillangók mind távolabb csalogatták a falutól, míg végül mindannyian eltűntek a messzeségben.

Muzsikus macska akkor szép nyugodtan visszaült a háza elé, és folytatta a muzsikálást, ahol abbahagyta. A macskafalviak visszakönyököltek az ablakba. Kivirágzott a száraz pocsolya, új hajtást hozott a leérett szamóca, kisült a kalács Pékmacskánál, és Csacskamacska tejszínt vett a pénzén. Visszatért a száz egyforma pillangó, és folytatták a délutáni táncot, mintha mi sem történt volna.

Keresd meg a szeptemberi Szívárványban, mi a macskamosdás.

Macskazene, porcica

A macska nemcsak rengeteg mesének, hanem sok érdekes szavunknak is főszereplője.

A **macskazene** fülsértő kornyikálást jelent.

A közeli helyre azt mondjuk, egy **macskaugrásnyira** van.

A **macskaköröm** az idézőjel tréfás neve: „”. Hasonlítanak egymásra, igaz?

A csúnya írás **macskakaparás**.

A gyerekeknek megterített kisasztal a **macskaasztal**.

Régen az utat nem aszfaltozták, hanem **macskakővel** rakták ki.

A fák kérgéből szivárgó mézga a **macskaméz**.

A kerékpár fényvisszaverő kis lámpája a **macskaszem**.

A feszes, puha nadrág **macskanadrág** vagy **cicanadrág**.

A horgonyt azért hívják **vasmacskának**, mert vaskarommal kapaszkodik a tenger fenekébe.

A sarokban összegyűlt szösz és por puhasága miatt kapta a **porcica** nevet.

PUFIKA

a madár- ijesztő

Ötlet és rajz:
KOVÁCS RÉKA RHEA

Sok monda szól arról, hogyan büntette meg Mátyás király a fősvényt, a lustát, a pénzéhes gazdagot. Az egyik ilyen mese tanulsága közmondás lett. Akkor emlegetjük, ha valami jó csak egyszer történhet meg. Melyik ez a közmondás?

Mátyás király megbünteti a gazdag embert

Szegedi népmese
nyomán

Mátyás király rongyos ruhában, kocsival, lóval járt egyik faluból a másikba. Útközben eltört az egyik kerék. Abban a faluban nem volt bognár, hát elvitte a hátán a kereket a szomszéd faluba. Ott jó pénzért meg is csinálták.

Esteledett, mire visszaért. Egy gazdag embernél keresett szállást.

– Ilyen csavargót, mint kend, be nem engedek a házamba – csapta Mátyás orrára az ajtót a gazdag.

Továbbment a király, s egy kis viskóba szólt be, hogy kaphatna-e szállást.

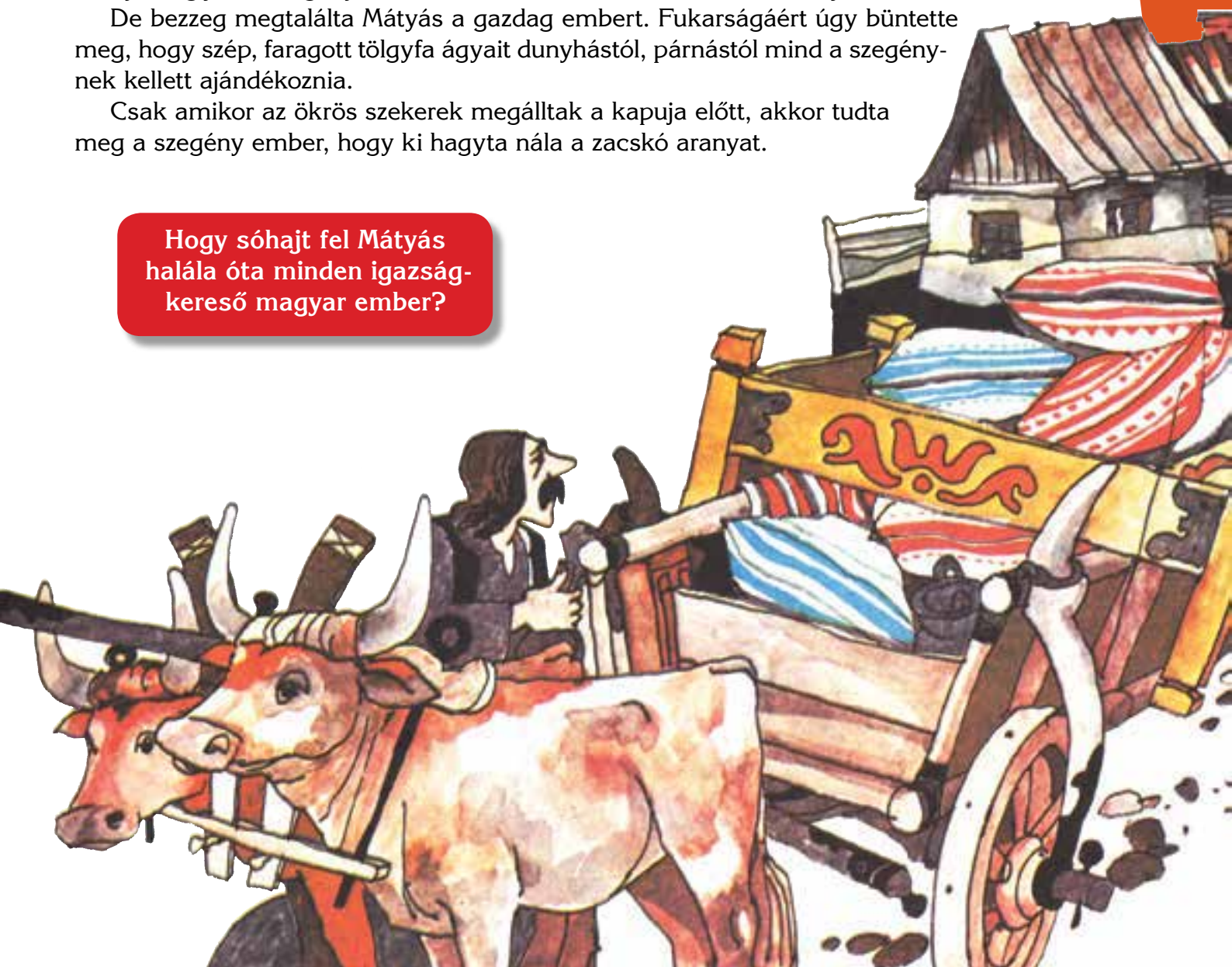
– Kerülj beljebb, atyámfia! – mondta a szegény ember. – Egy ágyunk van, de beteg fekszik benne. Ha jó lesz mellettem a szalmán, az eresz alatt, akkor maradhatsz.

Lefeküdtek, aludtak. Mikor megvirradt, Mátyás király megköszönte a hálást, és elment. Hát mikor a szegény ember viszi a szalmát az istállóba, a szalma közül kiesik egy zacskó arany. Megijed a szegény ember, keresi a szálláskérőt, de nem találja sehol.

De bezzeg megtalálta Mátyás a gazdag embert. Fukarságáért úgy büntette meg, hogy szép, faragott tölgyfa ágyait dunyhástól, párnástól mind a szegénynek kellett ajándékoznia.

Csak amikor az ökrös szekerek megálltak a kapuja előtt, akkor tudta meg a szegény ember, hogy ki hagyta nála a zacskó aranyat.

Hogy sóhajt fel Mátyás halála óta minden igazságkereső magyar ember?

Ügyesedjünk

*Gá! Gá! Gá! Szalad világgá
Liba mama, ha a Szamár rábőg, hogy „I-á!”
Szabó Lőrinc libája világgá, a ti libáitok
a novemberi Szivárványba szaladtak. Már is
felvonulnak libasorban, ahogy illik. Pókok,
lámpások, őszi kollázsok követik őket.*

Botka Ildi-
kó tanító
néni diósa-
di osztálya karton-
tányérból, torta-
csipkéből varázsolt
hattyúszépségű libát.

Az örvéndi óvodások Könyves
Tímea és Demeter-Földesi Éva
óvónők irányításával papírcsí-
kokból ragasztották a Márton-
nap i lúd tollait.

Bunău Irén tanító néni árpádi kisdíákjai az egyik
libát rizsből, kukoricából ragasztották, a másikat
vattából, papírgalacsinból. A pókok karton ke-
retre szőtték hálójukat.

Czirmay Júlia tanító néni dési
osztálya a pókot gesztenyéből,
zseníliadrótból, hálóját fogpisz-
kálóra hurkolt fonalból készítette.

Kisszántói olvasóink, **Zabán Klára Anna** és **Dóra Etelke** testvérek. Együtt készítették a gesztenyepókot, a levélmanót és a pillangót.

Tudtad-e, hogy a fa gyökere olyan, akár a koronája? **Szigeti Anna-Mária** tanító néni kisdíákjai a marosvásárhelyi G. Coşbuc Iskolában kezükkel mintázták meg az őszi fa gyökerét is, lombját is.

György Gizella óvónő **gyergyóújfalvi** csoportja kartonra ragasztott szalvétából alkotta az őszi üdvözetet.

A tököt nemcsak faragni, hanem mintákkal telerajzolni is lehet – üzenik **Fülöp Izabella Tünde** tanítványai a marosvásárhelyi S. Duicu Iskolából. S hogy egy kis ijesztgetéssel is fűszerezzék a hangulatot, kísértetkastélyt rajzoltak, ragasztottak.

Az udvarfalvi óvoda **Süni** csoportja **Domahidi Melinda** óvó nénivel csodaszép mécseseket készített. Az

üvegekbe színes, illatos terméseket gyűjtöttek, kívül őszi leveleket kötözték rájuk.

Szárnybontó

Tudod-e, milyen az ősz?
Hideg, morcos ember.
Utána jön a hideg, vacogó
December.

Lehet játszani, olyan,
Mint egy álom!
Jövőre is visszajön,
Én már alig várom.

Zilahi Szille,
Marosvásárhely

Szász Balázs,
Mezőfény

Sándor Márk,
Szilágybagos

Sciafat
Vivien Anna,
Marosvásárhely

Ács Zolna,
Marosvásárhely

Egyszer volt, hol nem volt, volt egy girhes ló. Arról álmodozott, hogy egyszer táltoz paripa lesz. A gazdája rosszul bánt vele, egy héten csak egyszer adott neki enni. Egy éjszaka elszökött. Az erdőben találkozott egy jóságos öregasszonnyal. Elmesélte, mi az álma, és szálást kért éjszakára. Az öreganyó azt mondta, hogy aludhat, ha kiporolja a szőnyeget.

Másnap az öreganyó azt mondta:

– Jótett helyébe jót várj. A harmadik hegy csúcsán van egy almafa, ha arról eszel, táltoz paripa leszel.

A ló útnak indult, megtalálta a csodaalmafát, és táltoz paripa lett belőle. Még ma is él, ha meg nem halt.

Bauer Mátyás, Szatmárnémeti

Szőcs Márton,
Gyergyó-
szentmiklós

Egyszer volt, hol nem volt, volt egy félenk sárkány. Még a barlangjából sem mert kimenni. A király mégis elhatározta, hogy megöleti. Elküldte a katonáit, de persze a katonák is féltek.

Amikor a sárkány meglátta a katonák árnyékát, nagyot kiáltott ijedtében. A katonák erre egészen a palotáig futottak.

– Elmegyek, megölöm én – mondta vitézül a király, de a barlang szájánál már ő is reszketett.

A sárkány meghallotta a léptei zaját, és megint kiáltott ijedtében. A király azt sem tudta, merre fusson. Többé senki sem ment a barlangja felé, így a félenk sárkány boldogan élt, míg meg nem halt.

Opra Szende, Zabola

Balázs Barbara,
Sárvásár

Feises Dávid Levente,
Mezősámsond

Domokos Zsuzsa tanítványai a sepsiszentgyörgyi Várad József Iskolából:

Kedves halacskák! Ahogyan a vízbe hulló színes falevelekről láthatjátok, itt van az ősz. Ideje, hogy leússzatok a víz fenekére, és bebújjatok a homokba. Azért a nap sugarai időnként simogatni fognak.

Porzsolt Janka

Kedves Róka! Vegyél magadra szürke, vastag bundát, áss magadnak lyukat, mert jön a tél. Óvakodj a vadásztól és a jó szimatú kutyáitól!

Nagy Márk

Kedves Mókuska! Idejében szerezd be a diót, mogorót, hogy legyen, amit ropogtass a téli napokon! Takarózz be hosszú, lompos farkaddal. Ha gyerekhangot hallasz, bátran gyere ki, élelmet hozunk neked. Jó pihenést, rövid telet!

Fekete Edmond,
Kiss Zselyke Boglárka,
Üdvardi Iringó

Csipike postája

Sün szöszmötöl, félelem neszez ebben a Szivárványban, de a végén mindkettő eltűnik: a sün avarba bújik, a félelem elpárolog. Úgye már te sem félsz semmitől? Én, a harcedzett Csipike, törpe becsületszavamra mondom: ha erős a szíved, legyőzheted a félelmet. Világíts be minden sötét zugba, és kiderül, hogy amitől féltél, csak a képzeletedben létezett.

• Ha a Szivárvány meséivel, verseivel alusztok el, álmotokat széppé varázsolom, akár csak ennek a kislánynak. Várom leveleteket, rajzaitokat.

• **Kőrösi Mária szalárdi tanítványai** leglelkesebb olvasóink közé tartoznak. Mint írják, a Szivárvány minden kézimunkáját elkészítjük. Az órarendet mindenki a padjára ragasztotta, így bármikor kényelmesen megnézheti.

• Mennyi izgalmas dolog történik **Géczi Lili** óvónő csoportjában, a **nagyvárad** Orsolya Óvodában! Kukoricát morzsolnak, mint a hajdani falu népe, vagy nagyítóval dinók nyomát kutatják az újsághalomban, mint valami kis régészek.

Vágd ki
a bélyeget,
és ragaszd
a gyűjtőlapra!

E lapszám
támogatói:

Készült
a Magyar Kormány
támogatásával

Ebben a tanévben is barátunk a Szivárvány. Hosszú életet kívánunk kedvenc gyermeklapunknak, hogy még sok kisgyerek napjait gazdagíthassák.

Trufán Ildikó tanító néni Nyárádszeredából

• *Csúszik a lúd a havon, Márton napja ma vagy...*
Géczi Annamária tanítónő désházi összevont osztálya büszkén mutatja a pihe-puha libákat, amelyek a sűrűn rájuk ragasztott papírgyűrűktől „tollasodtak meg”.

Soha nem unjuk meg a Szivárvány feladatait, kézimunkáit és a bélyeggyűjtő játékot.

Dósa Ibolya és koronkai tanítványai

• Mielőtt téli álomba merülnének a sünik, **Valter Zsuzsa tanító néni** még lefényképezte őket és alkotóikat, a zimándújfalusi gyerekeket.

• *Köszönjük, hogy vagytok nekünk, hogy igazi szivárványként munkátokkal gyönyörködtetitek lelkünket, és hirdetitek a reményt gyermekeknek és nevelőknek egyaránt.* **Halász Mónika tanítónő, Belényes**

*Köszönjük a meséket, csodálatos képeket, amelyek egész tanévben szebbé és érdekesebbé tették a felsőbányai kisdíákok foglalkozásait – írja **Laurán Angéla tanító néni.***

Címlap:
SZILÁGYI TOSA
KATALIN

SZIVÁRVÁNY, kisgyermekes képes lapja. XXXVIII. évfolyam, 409. szám Kiadja a NAPSUGÁR Kft.
Főszerkesztő: ZSIGMOND EMESE. Képszerkesztő: MÜLLER KATI. Lapterv: Könczey Elemér.
Honlapszerkesztő, nyomdai előkészítés: Komáromy László. Műszaki szerkesztő: Várdai Éva.
Megrendelhető a szerkesztőség címén: 400462 Cluj, Bld. C. Brâncuși nr. 202. ap. 101.
E-mail: naps.sziv@napsugar.ro. www.napsugar.ro. Telefon/Fax: 0264/418001
A lapok árát a következő bankszámlákra várjuk: Cont IBAN: RO45RNCB0106026602080001
B.C.R., CLUJ vagy RO70BTRL01301202P90961XX S.C. NAPSUGÁR- EDITURA S.R.L.
CUI: 210622. Készült a kolozsvári TipoOffset Kft. nyomdájában. ISSN 1221-776x

Csipike-képtár

Misinszki Petra,
Zilah

Sebestyén
Elek Előd,
Nagykároly

Kovács Zsanett,
Segesvár

Elek Barna,
Szatmárnémeti

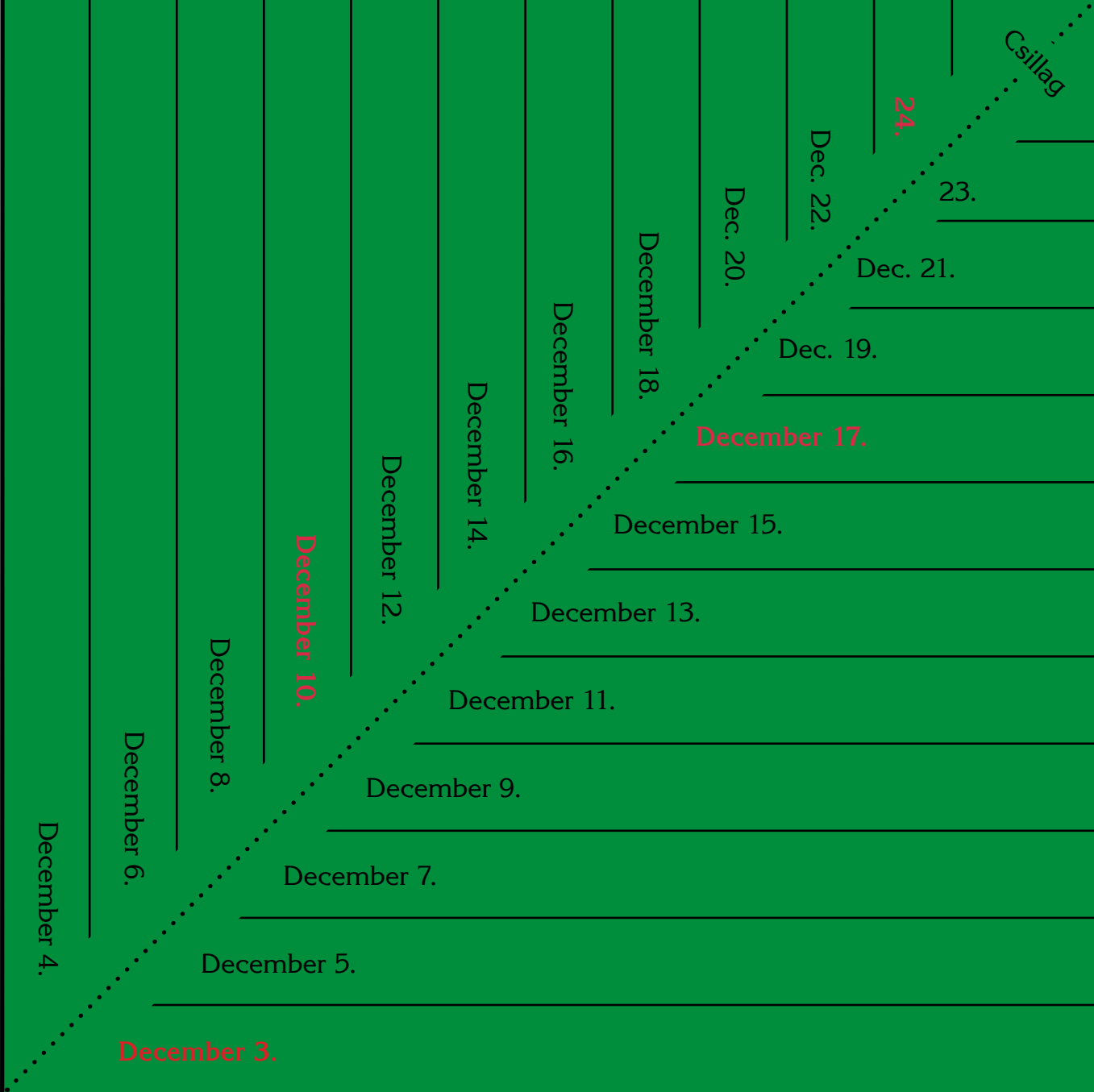
Hamar Anabelle,
Kolozsvár

Ára 4 LEJ, 400 FT

A kézimunka leírását a 16. oldalon találod.

Adventi naptár